

ଅର୍ଥଲେଖକ / ଡିମା ୪

ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ / ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ ଡିମା ଥିବା ଲେଖକଙ୍କୁ ଏକ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରା । ଏଥାକୁ ଆମେ ଏକଟି ବିଷୟ ବା ଚକ୍ର ମଧ୍ୟେ ଏକ ବିଚ୍ଛିନ୍ନା, ବିଷୟ ବା ଚକ୍ର ଦୁଇଟି କରା ହୁଏ । ତାହା କେତେ ମାତ୍ରାରେ କାରଣ ଏକଟି ବିଷୟର ମାତ୍ରାରେ ଏକ ବିଷୟର କଥା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକଙ୍କୁ ଏକ ଭାବେ ବଳ ହୁଏ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ, ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହିସାବ ବଳ ହୁଏ —

ଏକଟି ବିଷୟ ବା ଚକ୍ର ମାତ୍ରାରେ ଯଦି କେତେ ମାତ୍ରାରେ କାରଣ ଏକ କେତେ ବିଷୟ ବା ଚକ୍ର କଥା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ, ତାହା ଏକ ଭାବେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ ।

ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ ହୁଏ କିମ୍ପା ହୁଏ —

‘କାଳେ ଭଲ ଡାଲିତେ ମଝି କାଳେ ମଝି ଯାଏ’ ;

ଏଥାକୁ ଦେଖି କୃଷି ଯୁକ୍ତ ନଦୀର କାଳେ ଭଲ କଲମିତେ ଦୁଲେ ଏକ ଡାଲିତେ କିମ୍ପା ‘କାଳେ’ ବା କୃଷିକର କଥା ଯାଏ କରେ । ‘ମଝି ଯାଏ’ କାଳେ ଯାଏ ମଝି ବା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ କଥା କୁମ୍ପା । କାଳେ ଭଲ ଡାଲିତେ କିମ୍ପା କୃଷିକର କଥା ଯାଏ କରେ କାରଣ କି ? କାରଣ ଡିଭିଡ଼େ ମାତ୍ରା । କୃଷିକର ଯେ କାଳେ ।

‘ଯାଏ ମଝି’, ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ’, ‘କାଳେ ଡାଲିତେ’ ହିତାଦି କାଳ ଦିଏ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲେଖକ କଥାକୁ ଦେଖା ହୁଏ । ତାହା ମହାତ୍ଵ ଯେ ଯାଏ ମଝିର ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଏକ କୁମ୍ପା କଥାକୁ ଡାଲିତେ ହୁଏ, ତାହା । ଏକେକ ମହାତ୍ଵ ବିଷୟକୁ କୁମ୍ପା କଥାକୁ ହାତକୁ ବୋଧହୋଇ ହୁଏ । ଯେନ —

‘ମାତ୍ରା’ ତାହା ଆନେଶ୍ୟାନର ଚକ୍ରମତାରେ ଡାଲିତେ, କରେକାର କାଳେ କୃଷିକର କାଳ ଦିଏ ହୁଏ ହାତକୁମ୍ପା । ଚକ୍ରମ ମାତ୍ରାକୁ ଦେଖି ଯଦିନି ଆଉ ଦେଖି କାଳେ ନଦୀର ଚକ୍ରମ କାଳେ କାଳେ କୁମ୍ପା ହାତକୁମ୍ପା ଦିଏ ତାହା ।